

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžfk/28/2021
Identifikačné číslo spisu: 5019200738
Dátum vydania rozhodnutia: 29. novembra 2021
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Vačok
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2021:5019200738.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Mariána Trenčana v právnej veci žalobkyne: S. N. V., nar. XX. S. XXXX, trvale bytom: I. J. č. XXXX/X, XXX XX S., proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 509709/2019, zo dňa 11. septembra 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k.: 30S/167/2019-138, zo dňa 11. januára 2021, ECLI:SK:KSZA:2021:5019200738.3, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť o d m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

I.
Konanie pred správnym súdom prvého stupňa

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením, č. k.: 30S/167/2019-138, zo dňa 11. januára 2021, ECLI:SK:KSZA:2021:5019200738, podľa § 100 ods. 3 zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) rozhodol o pokračovaní v konaní. Žalobkyňa sa správnou žalobou domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 509709/2019, zo dňa 11. septembra 2019, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie námestníka riaditeľa daňového úradu, úsek správy daní, Daňový úrad Žilina, č. 349642/2019, zo dňa 01. júla 2019, o ustanovení do funkcie. Predmetným rozhodnutím správny orgán prvého stupňa ustanovil žalobkyňu, ktorej služobným úradom bolo ku dňu 30. júna 2019, Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, os. č. 17944, do funkcie registrátor v 02. platovej triede, začleneney do oddelenia správy daní 9, úsek správy daní, v orgáne finančnej správy - Daňový úrad Žilina a zaradil žalobkyňu na orgán finančnej správy - Daňový úrad Žilina s miestom výkonu štátnej služby Martin.

2. Uznesením, č. k.: 30S/167/2019-91, zo dňa 27. apríla 2020, v spojení s opravným uznesením, č. k.: 30S/167/2019-119, zo dňa 13. júla 2020, súd konanie prerušil podľa § 100 ods. 1 písm. e) SSP do právoplatného skončenia konania o návrhu žalobkyne zo dňa 22. februára 2020 na obnovu konania. Návrh na obnovu konania bola žalovanému doručený dňa 25. februára 2020, a týmto žalobkyňa navrhla preskúmať rozhodnutie žalovaného č. 509709/2019, zo dňa 11. septembra 2019. Žalobkyňa návrhom na povolenie obnovy konania podľa § 295 ods. 1 a nasl. zákona č. 35/2019 Z. z. o finančnej správe (ďalej len „zákon o finančnej správe“) žiadala, aby prezident finančnej správy povolil obnovu konania a po preskúmaní vydal vo veci nové rozhodnutie, vychádzajúce zo skutočného stavu veci. Žalovaný dňa 22. júla 2020 doručil súdu žiadosť o zastavenie konania o správnej žalobe vedenej pod sp. zn. 30S/167/2019, v zmysle § 99 písm. d) SSP. Návrh odôvodnil tým, že v správnom konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku žalobkyne - obnove konania bolo vydané rozhodnutie námestníka riaditeľa Daňového úradu Žilina, č. 184606/2020, zo dňa 20. apríla 2020, o zmene pôvodného právoplatného rozhodnutia č. 349642/2019, zo dňa 01. júla 2019, ktorého zákonnosť napadla žalobkyňa správnu žalobou. Námestník riaditeľa Daňového úradu Žilina žalobkyňu listom č. 224650/2020, zo dňa 18. mája 2020, oznámil vykonanie opravy chyby v písomnom vyhotovení rozhodnutia č. 184606/2020, zo dňa 20. apríla 2020. Žalobkyňa nové správne rozhodnutie nenapadla opravným prostriedkom, z ktorého dôvodu rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 25. mája 2020.

3. Žalobkyňa podaním zo dňa 02. decembra 2020 krajskému súdu oznámila, že pokiaľ ide o žiadosť žalovaného o zastavenie konania, na podanej žalobe naďalej trvá, pretože doposiaľ vydané rozhodnutia vo veci, vrátane rozhodnutia o obnove konania, sú nezákonnými a cíti sa nimi byť ukrátená na svojich právach, diskriminovaná a ekonomicky poškodená. Rozhodnutie o obnove konania nebolo podľa jej názoru vydané v súlade s § 295 ods. 6 zákona o finančnej správe.

4. Krajský súd skonštatoval, že vzhľadom na odpadnutie prekážky, z dôvodu ktorej došlo k prerušeniu konania, t. j. konania o návrhu žalobkyne na obnovu konania zo dňa 22. februára 2020, týkajúceho sa rozhodnutia žalovaného č. 509709/2019, zo dňa 11. septembra 2019, právoplatne skončeného rozhodnutím námestníka riaditeľa daňového úradu č. 1840606/2020, zo dňa 20. apríla 2020, v spojení s listom námestníka riaditeľa č. 224650/2020, zo dňa 18. mája 2020 - „Oznámenie o oprave chyby v písaní v písomnom vyhotovení rozhodnutia námestníka riaditeľa daňového úradu, úsek správnych daní, Daňový úrad Žilina, č. 184606/2020, zo dňa 20. apríla 2020“, rozhodol o pokračovaní v konaní v súlade s § 100 ods. 3 SSP. Záverom uznesenia účastníkov konania poučil, že podľa § 439 ods. 2 písm. a) SSP proti uzneseniu o pokračovaní v konaní nie je prípustná kasačná sťažnosť.

II.

Kasačná sťažnosť žalovaného

5. Žalovaný (ďalej len „kasačný sťažovateľ“) podal proti uzneseniu správneho súdu o pokračovaní v konaní kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. a), písm. f) a písm. g) SSP. V kasačnej sťažnosti namietal, že konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku pred správnym orgánom sa skončilo vydaním právoplatného rozhodnutia, ktorým bolo zmenené pôvodné správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného. Keďže v danom prípade bolo orgánom verejnej správy rozhodnuté o zmene žalobou napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy, malo nadväzovať na prerušenie konania podľa § 100 písm. e) SSP zastavenie konania v zmysle § 99 písm. d) SSP alebo prerušenie konania podľa § 100 písm. f) SSP. Poukázal na skutočnosť, že ďalší postup súdu vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 509709/2019, zo dňa 11. septembra 2019, v spojitosti s rozhodnutím námestníka riaditeľa daňového úradu, č. 349642/2019, zo dňa 01. júla 2019, bol vzhľadom na daný skutkový stav jednoznačne určený zákonom. Tým, že súd napadnutým uznesením rozhodol o pokračovaní v konaní podľa § 100 ods. 3 SSP z dôvodu odpadnutia prekážky, pre ktorú sa konanie prerušilo, evidentne porušil zákon a vec žalobkyne nesprávne právne posúdil. Záverom kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd zrušil podľa § 462 ods. 1 SSP napadnuté uznesenie

krajského súdu o pokračovaní v konaní, č. k.: 30S/167/2019, zo dňa 11. januára 2021, ako nezákonné a vec mu vrátil na nové konanie alebo aby konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 509709/2019, zo dňa 11. septembra 2019, v spojitosti s rozhodnutím námestníka riaditeľa Daňového úradu Žilina, č. 349642/2019, zo dňa 01. júla 2019, zastavil.

III.

Vyjadrenie žalobkyne ku kasačnej sťažnosti

6. Žalobkyňa sa ku kasačnej sťažnosti kasačného sťažovateľa v súdom stanovenej lehote nevyjadrila.

IV.

Relevantná právna úprava

7. Podľa § 100 ods. 2 SSP ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

8. Podľa § 439 ods. 2 písm. a) SSP kasačná sťažnosť nie je prípustná proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania.

9. Podľa § 459 písm. c) SSP kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná.

V.

Právne závery kasačného súdu

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“), na ktorý prešiel odo dňa 1. augusta 2021 výkon súdnictva aj vo veciach kasačných sťažností, v ktorých bol dovtedy príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky [§ 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v spojení s § 11 písm. h) SSP] preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov [§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c), ods. 2 SSP], pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) dospel k záveru, že ide o rozhodnutie, proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná [§ 439 ods. 2 písm. a) SSP]. Po neverejnej porade senátu preto kasačnú sťažnosť podľa § 459 písm. c) SSP odmietol.

11. Paragraf 100 ods. 3 SSP vymedzuje účinky prerušenia konania v prípade, ak k prerušeniu konania došlo na základe niektorého z rozhodnutí súdu podľa § 100 ods. 1, ods. 2 SSP. Účinkami prerušenia konania predovšetkým sú nevykonávanie procesných úkonov počas prerušenia, neplynutie lehôt počas prerušenia a najmä pokračovanie v konaní na základe uznesenia predsedu senátu (sudcu). Nevykonávanie procesných úkonov správnym súdom je logickým následkom prerušenia konania, počas ktorého súd nepokračuje v konaní. Nevykonávanie procesných úkonov sa pritom pri prerušení konania týka len správneho súdu a neobmedzuje účastníkov konania, aby sa svojimi návrhmi alebo podaniami aj počas tohto stavu obracali na správny súd. O týchto návrhoch účastníkov konania alebo podaniach bude však môcť správny súd rozhodnúť alebo konať až po skončení prerušenia konania.

12. Uznesenia, ktorými sa upravuje vedenie konania, sa spravidla týkajú otázok, ktoré si v záujme hospodárnosti konania vyžadujú rýchle riešenie s tým, že odopretie oprávneného prostriedku nemôže byť na ujmu účastníkov konania. Správny súd sám nie je týmito uzneseniami viazaný a môže ich zmeniť, pričom vo všeobecnosti ide o rozhodnutia nemajúce vplyv na rozhodnutie vo veci samej, napr. o rozhodnutie o spojení vecí na spoločné konanie alebo o vylúčení vecí (§ 65 a 66), pričom takýmto uznesením o vedení konania nepochybne je tiež uznesenie súdu o pokračovaní v konaní podľa § 100

ods. 3 SSP. Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že procesným predpokladom vydania rozhodnutia vo veci samej je predovšetkým „zaktivizovanie“ správneho súdneho konania, prerušeného uznesením správneho súdu, č. k.: 30S/167/2019-91, zo dňa 27. apríla 2020, v spojení s uznesením, č. k.: 30S/167/2019-119, zo dňa 13. júla 2020. Ako už totiž bolo vyššie konštatované, prerušenie konania bráni správne súdu vykonávať procesné úkony v konaní, vrátane vydania rozhodnutia vo veci samej. O návrhu kasačného sťažovateľa na zastavenie konania podľa § 99 písm. d) SSP tak bude rozhodovať správny súd po započatí ďalšieho konania, zohľadniac ďalšie procesné predpoklady vydania rozhodnutia, najmä skutočnosť či rozhodnutie žalovaného, vydané v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, ktorým došlo k zmene žalovaného rozhodnutia orgánu verejnej správy taktiež nebolo následne na správnom súde napadnuté v inom konaní inou osobou alebo zmeňujúce rozhodnutie vydané v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku bolo následne napadnuté na správnom súde v inom konaní tým istým žalobcom.

13. Kasačný súd vzhľadom na vyššie uvedené a tiež v nadväznosti na správne poučenie účastníkov konania krajským súdom v napadnutom uznesení o neprípustnosti kasačnej sťažnosti podľa § 439 ods. 2 písm. a) SSP proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania, dospel k záveru, že takýmto rozhodnutím nepochybne je uznesenie súdu o pokračovaní v konaní vydané podľa § 100 ods. 3 SSP. Vzhľadom na zákonom stanovenú neprípustnosť kasačnej sťažnosti, túto nemožno vecne prejednať, pretože nie je splnená jedna z procesných podmienok, za ktorých môže kasačný súd vo veci konať, a to prípustný predmet kasačného prieskumu. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky preto kasačnú sťažnosť žalovaného proti napadnutému uzneseniu krajského súdu odmietol ako neprípustnú podľa § 459 písm. c) SSP, pretože bola podaná proti rozhodnutiu o vedení konania, proti ktorému rozhodnutiu § 439 ods. 2 písm. a) SSP kasačnú sťažnosť nepripúšťa.

14. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 4 SSP a analogicky tiež podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri odmietnutí žaloby.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR jednomyseľne (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.